

BEZSENNY (1) ai

N sg m bezs(e)nny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Pozbawiony snu, nie śpiący, czuwający:

W przen: Tą [cnotą] Miotius Aufończyk żyje leworęki/ [...] Tą Cocles moftobronny/ tą Curtius y tą Regulus má bezłenny pámięć známienitą. RybGęśli D3v.

KN